

С Т А Н О В И Щ Е

за получаване на академичната длъжност **“професор“**
професионално направление 3.5. Обществени
комуникации и информационни науки (журналистика –
история на българската журналистика до 1944 г.),
обявен в ДВ, бр. 9 от 02.02.2016 г.,
за нуждите на Факултета по журналистика и масова
комуникация – СУ «Св. Климент Охридски»

От: проф. Желязко Д. Стоянов, д.ф.н.

Данни за конкурса:

Конкурсът за академичната длъжност «професор» по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (журналистика – история на българската журналистика до 1944 г.) е обявен в ДВ. бр. 9 от 02.02.2016 г. за нуждите на Факултета по журналистика и масова комуникация (ФЖМК) – СУ «Св. Климент Охридски». До обявения конкурс е допуснат един участник – доц. д-р Здравка Ангелова Константинова. Конкурсът е обявен съобразно изискванията на ЗРАСРБ и на Правилника на СУ.

Данни за кандидата:

Доц. З. Константинова е родена през 1952 г. През 1976 г. завършва специалност «Журналистика» в СУ «Св. Климент Охридски» През 1994 г. защитава дисертация като докторант на самостоятелна подготовка във Факултета по журналистика. От 1986 г. е асистент във Факултета по журналистика, където през 2000 г. е избрана за доцент по «История на българската журналистика». От

2012 г. тя е ръководител на катедра «История и теория на журналистиката» в същия факултет.

Описание на научните трудове:

Доц. З. Константинова представя за участие в конкурса за «професор» 31 публикации, сред които са един сборник със статии, няколко студии, статии и научни доклади от национални и международни форуми, съставителство и научна редакция на 14 научни сборника. Повечето публикувани от нея изследвания намират място в реномирани и специализирани научни издания. Представените от доц. З. Константинова публикации са на високо научно равнище и отговарят на научното направление, по което е обявен конкурсът за «професор» във ФЖМК. Безспорен е фактът, че тя намира съществено място в своето досегашно научно развитие във възможните интерпретации върху историята на българската журналистика до 1944 г., предлага им адекватни решения с помощта на основни научни методи и други подходящи познавателни средства. Всичко това я поставя в групата на водещите преподаватели в българските висши училища по «История на българската журналистика», поради което тя е привлечана за гостуващ преподавател във ВСУ, ЮЗУ и Нов български университет.

Научни приноси:

Сборникът „Българската журналистика (1842-1944). Актуални ракурси”. С., Университетско издателство, 2015, 306 стр.) първо, е изграден върху съществена част от редица утвърдени научни изследвания на доц. З. Константинова върху развитието на българската журналистика от средата на XIX до средата на XX век.

Второ, доц. З. Константинова използва в своите изследвания два основни подхода – панорамния анализ и „сондажи в конкретни невралгични зони” на избраните от нея обекти. Тези подходи не

само засилват убедителността на нейния анализ върху развитието на българската журналистика от средата на XIX до средата на XX век, но и по интересен начин „миксират” успешно посочените проблеми с редица евристични аспекти на социологическия и на културологическия подходи. Освен това тя с основание поставя и използва в своите изследвания нужният акцент върху използваната в тях понятийна мрежа и система.

Трето, интересни са анализите на доц. З. Константинова върху отношението „медии-власт”, което е щудирано основно чрез стремежа за ограждане на властта от журналистиката и за нейното използване като пряк инструмент за управление. Тази ситуация създава възможности медиите да се разглеждат и като първопричина за конкретните отговорности, а не като тяхно следствие.

Четвърто, тя въвежда и обосновава в българското медиазнание понятието „екология на журналистиката”, което облекчава нейния коректен анализ върху нуждата да се засилва такава важна функция на медиите, каквата е „възпитателната”. Подкрепям усилията на доц. З. Константинова да разглежда тази проблемно-тематична насока и в исторически, и в актуален план, при това с подходящи примери от успешни европейски практики.

Пето, заслужават специално посочване и заслужено висока оценка опитите на доц. З. Константинова да представи на своите читатели „исторически портрети” на редица български периодични издания и водещи български журналисти главно чрез тяхната събитийна рефлексия. По този начин в нейните многоаспектни изследвания се въвеждат в обръщение редица нови факти и журналистически текстове. Като подходящи примери за евристичните възможности на посочения подход ще посоча „историческите портрети” на Константин Фотинов, Петко Р. Славейков, Димитър Мацанкиев, Илия Бешков и Райко Алексиев.

Преподавателска дейност:

Доц. З. Константинова има годишна учебна заетост над задължителната за СУ. През учебната 2015/2016 г. тя води в различни специалности на ФЖМК няколко основни лекционни курса: «История на българската журналистика»; «История на българската реклама»; «Карикатурата на международна тема». Толерантно-колегиалното ѝ отношение към студентите във факултета я поставя в групата на предпочитаните и полезни за тяхното професионално и личностно развитие преподаватели. Забелязаните цитирания и позовавания върху нейни публикации са над 90.

Заключение:

Като имам предвид, първо, че в научните публикации на доц. д-р З. Константинова са поставени компетентно и се изследват комплексно и задълбочено актуални проблеми, свързани с историята на българската журналистика до 1944 г., които отговарят на изискванията за професионалното направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки;

Второ, че тя използва евристично специализираните си знания, за да реализира в своите изследвания и преподавателска дейност редица безспорни научни и научно-приложни приноси и сполуки,

приканвам членовете на Научното жури да предложим на ФС при ФЖМК да избере доц. д-р Здравка Ангелова Константинова на академичната длъжност «професор» по професионално направление 3.5. Обществени комуникации и информационни науки (журналистика – история на българската журналистика до 1944 г.) за нуждите на ФЖМК – СУ.

09 май 2016 г.

Подпис:

С о ф и я

(проф. д.ф.н. Ж. Стоянов)